

Truyện Thật Ngắn

Sao Khuê

1. Mùa xuân lên núi

Lac Castor

Chateau trên núi

Qua một mùa thu rụng lá và một đông dài tuyết rơi, xuân trở lại thành phố Mộng. Thành phố Mộng vào những ngày đầu xuân chẳng đẹp, chẳng mộng chút nào. Tuyết đang tan, giống như vũng nước dơ, thêm vào đó những lá vàng còn lại của mùa thu vừa qua quện vào nhau và quện cả vào rác rưởi trông cũ rích, dơ bẩn đến thê thảm. Thành phố thường phải chờ đến khi tuyết tan hết, trời ấm mới bắt đầu cho xe đi rửa đường và cũng lúc này, nhà trường cũng như thành phố kêu gọi những người dân đi làm công tác thiện nguyện: đi nhặt rác tại những công viên nhất là trên núi Mont Royal, lá phổi của thành phố Montréal.

Núi Mont Royal không cao lắm, nằm giữa thành phố, gần về phía trung tâm thành phố và là nơi có nhiều du khách hàng năm. Người ta có thể lên núi bằng nhiều ngã khác nhau: đường Mont Royal, đường Cote des Neiges, đường Avenue des Pins. Từ trên núi có nhiều chỗ để du khách dừng chân ngắm cảnh, trên đỉnh núi có lâu đài, nay được sử dụng như nhà hàng và có hồ nhân tạo mang tên Lac Castor bao quanh bởi công viên rất đẹp.

Anne theo mẹ và anh lên núi nhặt rác. Mỗi người được trang bị bao đựng rác, bao tay và kẹp nhặt rác. Đó là một ngày đẹp trời. Anne tung tăng chạy nhảy hết chỗ nọ đến chỗ kia. Mới sáu tuổi nhưng mẹ dẫn Anne theo vì mẹ muốn sau này Anne biết giữ gìn sạch sẽ nơi công cộng và nhất là biết làm thiện nguyện. Gia đình bên cạnh cũng đang nhặt rác. Họ có một cô bé trạc tuổi Anne và lại còn mang theo con chó bông trắng nhỏ nhỏ rất xinh. Cô bé thấy trái banh và con chó chạy lại nhặt banh rồi mang về cho cô chủ. Thấy Anne chăm chú nhìn ra chiều thích thú, cô bé thấy trái banh về phía Anne. Anne thấy trái banh ra rõ xa thế mà con chó Bông cũng hiểu, nó lượm trái banh và đem về chân Anne:

- Merci!

Anne và con chó Bông chơi được một chút thì chợt Anne nhìn thấy vũng nước, dĩ nhiên là rất dơ. Tinh nghịch, Anne tung trái banh vào vũng nước. Con chó bông trắng không ngần ngại, lao mình vào vũng nước nhặt trái banh, đem lại cho Anne và sủa gâu gâu ra điều vừa lập được kỳ công. Anne cười nắc nẻ vì con chó bây giờ dính đầy bùn, lấm lem và ướt nhẹp từ đầu đến cuối. Con Bông ngạc nhiên và theo tự nhiên, nó rùng mình thật mạnh để rũ bớt nước tẩm vào người nó. Nước bùn bắn hết cả vào áo đầm của Anne, chiếc áo mà Anne thích nhất.

Anne oà khóc và mẹ nhìn Anne lắc đầu!!!!

13 avril 2014

2. Quyền trả lời

Nhà có ba cây kéo nhưng anh Michael dùng xong là bạ đâu vứt đó. Bố có la hoài cũng huê. Mẹ thì:

- Không biết nó giống ai mà buông quăng bỏ vãi, vô trật tự thế nhỉ?

Coi kìa Micheal đang loay hoay làm cái gì... rồi thì:

- Anne, cho anh mượn cái kéo!

- Kéo của anh đâu?
- Anh đang dở tay, cho anh mượn kéo của em đi, nhanh lên!

Anne phụng phịu mở cặp, lấy kéo đưa cho anh:

- Dùng xong anh nhớ bỏ lại trong cặp cho em nhé, mai em cần kéo đấy.
- Ừ!

Nhưng hôm sau khi vào lớp thì Anne mới thấy anh Micheal đã không bỏ kéo vào cặp như đã hứa và sau đó Anne phải tìm khắp nhà mới tìm thấy cái kéo rơi xuống chân bàn.

Ít lâu sau thì lại:

- Anne, cho anh mượn cái kéo!

....

- Anne, cho anh mượn cái kéo, nhanh lên, đưa ngay cho anh kéo lệch hết thì anh phải làm lại từ đầu, nhanh lên!

....

- Anne, đưa cho anh mượn cái kéo!

....

- Anne, anh hỏi em sao không trả lời, sao em hỗn thế?
- Hỏi là quyền của anh, trả lời hay không là quyền của Anne. Nãy giờ Anne có nói hay làm cái gì với anh đâu mà anh bảo là Anne hỗn, ngộ chưa?

Anne im lặng

- Thì sao?
- Im lặng là khinh bỉ!
- Đó là anh nghĩ và nói chứ không phải là Anne nghĩ hay nói!!!!!!

5-2014

3. The power of the driver

“Long week-end”, gia đình Anne đi Toronto thăm ông bà. Ba Anne lái xe, xe ra khỏi đảo Montréal thì mẹ ra lệnh:

- Anh quẹo vào, lấy xa lộ 20 đi cho nhanh
- Xa lộ 20 chán lắm, ba lấy 40 đi ba, Michael yêu cầu
- Đi nhanh, đến sớm tránh được kẹt xe ở Toronto con ạ - mẹ trả lời thay ba.
- Ba à - Anne tỏ vẻ - ba đi ngang Thousand islands, ba lấy đường dọc theo hồ mà đi, đẹp lắm ba ạ. Mình đi chơi mà ba, đâu cần vội vàng. Mình đợi muộn hãy vào Toronto như vậy tránh được kẹt xe....

Ba vẫn làm thinh, đường ta ta cứ đi. Anne mỉm cười:

- The power of the driver !

10 - 2014

4. Thương và phạt

(Sao Khuê thấy được hoạt cảnh này khi đi shopping)

Trong cửa hiệu bán quần áo và dụng cụ leo núi, cấm trại. Khu xe đạp có bà mẹ và hai con trai. Bà mẹ cúi húi lựa chọn phụ tùng, hai cháu lợi dụng cơ hội, đưa thì quay bàn đạp xe, đưa thì mò mẫm hết món nọ đến món kia. Bà mẹ vẫn thản nhiên, rồi nghịch chán, hai anh em quay ra cãi nhau rồi đánh nhau. Bà mẹ nổi giận, vừa la vừa kéo cho hai đứa xa nhau nhưng chúng đang hăng máu vẫn lao vào với nhau....

Lên lầu, khu quần áo leo núi. Hai cháu bé một trai một gái cũng theo bố mẹ đi mua sắm.

- Mua cái này đi mẹ.
- Con muốn mua cái này cơ.

Bà mẹ không trả lời mà dẫn hai cháu nhỏ đến một băng ghế, rút trong ví ra hai cuốn truyện, phát cho mỗi đứa một cuốn:

- Các con ngồi xuống đây và đọc truyện đi! Bố mẹ đi lựa đồ quanh đây thôi. Yên lặng đọc và đừng làm ồn nghe.

- Nhưng sao lại đọc bây giờ hả mẹ. Con muốn được đi lựa đồ với mẹ cơ.
- Các con chưa biết lựa và hai cuốn truyện này là phần thưởng mẹ cho các con vì tuần vừa qua các con đã ngoan ngoãn nên các con được đọc ngay bây giờ mà không phải chờ. Đây là phần thưởng cho hai con ngoan của mẹ.

Hai cháu bé được thưởng vui vẻ ngồi băng ghế đọc truyện trong lúc bố mẹ thoải mái đi chọn đồ.